

ŠKOLNÍ DRBY

Časopis
Speciální
ZŠ a SŠ
Svitavy

1.
2017/2018

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK =

(STARO)NOVÁ REDAKČNÍ RADA

Šéfredaktor **Tomáš Kurbel**

Tohle mám rád: hudbka, malování,
vyrábění, bruslení, počítač.

A tohle mě moc nebere: tělocvik, dějepis, matika, fotbal,
fyzika.

Zástupce šéfredaktora **Simona Paráková**

Tohle mám ráda: kreslení, počítače,
hororové filmy, Vánoce a výzdobu,
zvířátka.

Tohle mě moc nebere: matika,
nepořádek, nemoci, pavouci, těžké
testy.

Pravá ruka **Jakub Kittner**

Tohle mám rád: koně, kolo, sport, škola,
dějepis.

Tohle mě moc nebere: čeština, matika,
florbal, fotbal, pádové otázky.

Tomáš Kurbel a Simona Paráková zvládli rozhovor s panem ředitelem PhDr. Igorem Klossem.

ROZHOVOR S PANEM ŘEDITELEM

T+S: *Kdy jste se narodil a jaké bylo vaše dětství?*

Ř: Narodil jsem se dávno a dětství jsem měl pěkné.

T+S: *Kdy jste se stal ředitelem naší školy?*

Ř: V roce 1995.

T+S: *Co říkáte na dnešní politiku?*

Ř: Bez komentáře.

T+S: *Co vzkážete devátákům do budoucna?*

Ř: Aby se vyučili a našli si práci.

T+S: *Co byste chtěl ve škole vylepšit?*

Ř: Všechno je vylepšené.

T+S: *Co děláte rád ve volném čase?*

Ř: Rád se starám o včely.

T+S: *Na co jste pyšný?*

Ř: ??? Nevím.

Tomáš Kurbel, Simona Paráková

Vtípky Honzy Znášika

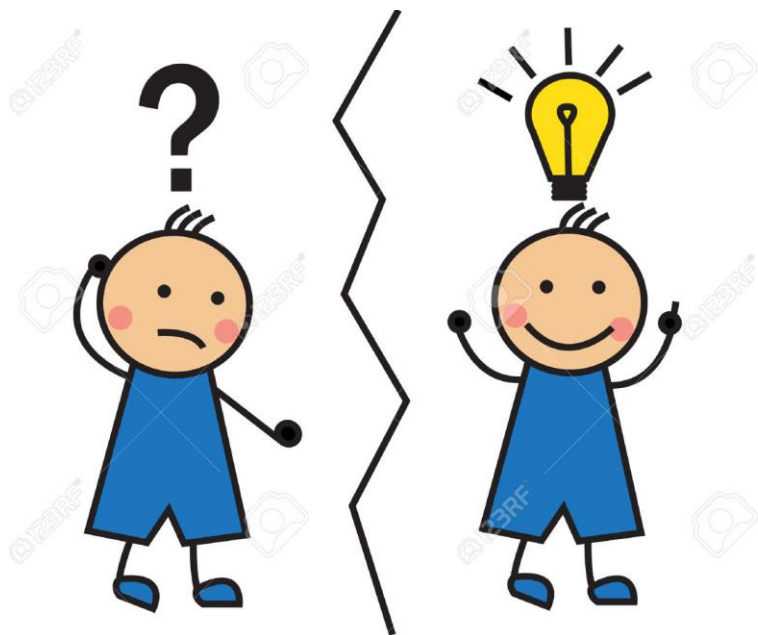
- ❖ Sedí dvě blechy na patníku a jde okolo pes. Jedna blecha říká té druhé: „Dělej, už nám to jede!“
- ❖ Paní učitelka se ptá studentky: „Anetko, ten úkol jsi dělala s někým nebo sama?“
Studentka odpovídá: „Ne, to dělal tatínek.“
Paní učitelka: „A proč?“
Studentka: „Protože maminka neměla čas!“
- ❖ Víte, jak se řekne čínsky fotbalista?
???
- ĚAN
A víte, jak se řekne špatný fotbalista?
???
SPAR-ĚAN

HÁDANKA PRO POZORNÉHO ČTENÁŘE:

Co je v tomto čísle školního časopisu úplně jiné než v předchozích číslech?

Úspěšnému řešiteli (ten, který jako první přijde za šéfredaktorem se správnou odpovědí) bude věnována celá první strana následujícího čísla časopisu!!!

MAŽORETKY

Na Mažoretky ve Svitavách chodím už od školky, od svých šesti let.

Hodně trénujeme, vystupujeme, jezdíme na soutěže. Teď trénujeme jako blázni, s trenérkou je sranda, řekne, co máme dělat a my to uděláme. Hodně trénujeme piruety a flipy, otočky, pak dohromady s velkými polský tanec.

Natálka Jonáková

VE STOPÁCH PANA ANDERSENA STONOŽKA A BROUČEK

Žili, byli stonožka a brouček. A stonožka řekla: „Půjdeme se někam vydat! Ano, broučku?“

Tedy se vydali a potkali pejska. Řekli mu: „Pejsku, pojd' se s námi projít.“ Tak šli a potkali zlého medvěda. Medvěd říká: „Já vás sním!“

Najednou skočil, otevřel tlamu a spolkl je. Pak ulehl do trávy a usnul.

Honza Parák

JE TO JEŠTĚ ČEŠTINA?

Do našeho jazyka proniká tolik nových slov, že pokud bychom se díky nějakému stroji času mohli potkat se svým dřívějším já, nedokázali bychom se sami se sebou domluvit a nestačili bychom se divit. Zcela rutinně googlujeme, skypujeme, mailujeme, surfujeme po netu, uploadujeme a stahujeme aplikace, remastrujeme, esemeskujeme, chatujeme a blogujeme. Nemít písíčko nebo mobil může jen naprostý ..., bez tabletu a facebooku jste outsider, kdo neví co je instagram nebo twitter, jako by ani nebyl, stejně jako ten, kdo neumí stáhnout fotky z rajčete. Kolik účtů na sociálních sítích dnes máš, tolikrát jsi člověkem. Anebo kolik statusů denně na svůj profil umístíš...

Jsme přece světoví.

Zdroj: libusepalkova.blog.idnes.cz

Tuto zprávu na svůj e-mail, obdržel Denis Palán zaujala ho a rozhodl se, že zkusí zjistit, do jaké míry některým nově používaným slovům rozumíme. Anketu provedl mezi dospělými i mezi žáky školy.

Zde předkládá výsledky.

Položil jsem dotazovaným pět otázek:

1. Víš/ víte, co znamená **googlovat**?
2. Víš/ víte, co znamená **uploadovat**?

3. Víš/ víte, co znamená **remastrovat**?
4. Víš/ víte, co znamená **trash youtooper**?
5. Víš/ víte, co znamená **instagram**?

Skupina dospělých znala správnou odpověď u 76% otázek, skupina žáků pak u 89%. Nejvíce problematická byla otázka č.2 a 3. Pro ty, co netuší, přikládáme správné odpovědi.

Googlovat = vyhledávat informace na internetu.

Uploadovat = odesílat data na vzdálený počítačový systém.

Remastrovat = upravovat zvuk (např. u písniček).

Trash youtooper = přesný význam nenalezen, něco jako „demoliční přispěvatel na internet“.

Instagram = sociální síť.

Denis Palán, Marcela Švecová

Náš výlet na letiště

V pátek 15. 9. jsme se my, žáci naší střední školy, zúčastnili společného výletu na letiště do České Třebové. Pozvání na tento zajímavý a jedinečný výlet jsme dostali od pana Kaderky, tatínka našeho spolužáka Dana.

Do České Třebové jsme cestovali vlakem. Z nádraží jsme pak na letiště šli pěšky. Část naší cesty byla náročnější, protože jsme se šplhali do prudkého kopce. Na jeho vrcholu na nás čekala zasloužená odměna, kterou byla Rotunda svaté Kateřiny a krásný výhled do okolí.

Na letišti nás přivítal pan Kaderka, který nám poutavě vyprávěl o letišti a hlavně o svém letadle. To jsme si také mohli zblízka prohlédnout a moc se nám to všem líbilo. Ten

den bylo chladné, ale pro létání příznivé počasí a tak na nás čekalo velké překvapení. Byla jím ukázka letu letadla (start, let, přistání). Těch překvapení pro nás bylo nakonec přichystáno více. Na letišti postupně přistála ještě dvě další letadla a každé bylo úplně jiné.

Den rychle ubíhal, ale přesto nám zbyl ještě čas na závodivé hry, pouštění draka a dokonce i na opékání párků.

Výlet se nám velmi líbil a domů jsme se všichni vraceli plni nádherných dojmů a krásných zážitků.

Třída II. Sa a Vladimíra Jindrová

Taneční škola SCARLETT

Chodím tam od 10 let, máme tam balet.

Taneční škola vznikla v říjnu 2010 ve Svitavách, v roce 2011 byla otevřena také v Litomyšli, nyní má 110 žáků, z toho 40 dětí ve Svitavách a 70 v Litomyšli. Navštěvují ji děti od 3let, chlapci i dívky.

Nejmenší děti se učí básničky a písničky s pohybem, ale také taneční kroky a formace, starší žáci trénují především scénický a výrazový tanec a jiné techniky a taneční styly.

Verča Kovářová

Projektové dny Odborného učiliště v Chroustovicích

Dne 7. 11. 2017 se žáci osmé a deváté třídy v doprovodu pana učitele Holíka a paní učitelky Tesařové zúčastnili Projektových dnů Odborného učiliště Chroustovice.

Dívky si vyzkoušely, jaké je to být módními dekorátkami, pečovatelkami, cukrářkami, pekařkami a aranžérkami květin. Kluci se zase na dopoledne proměnili v zedníky, tesaře, opraváře, autoopraváře a truhláře. Výsledkem dopoledního snažení žáků byly krásné dřevěné budky pro ptáky, stojan na tužky, vánoční dekorativní svícen, ušité polštáře ve tvaru psa a mnoho dalšího.

Marcela Tesařová

A jak to vidí Kuba Kittner?

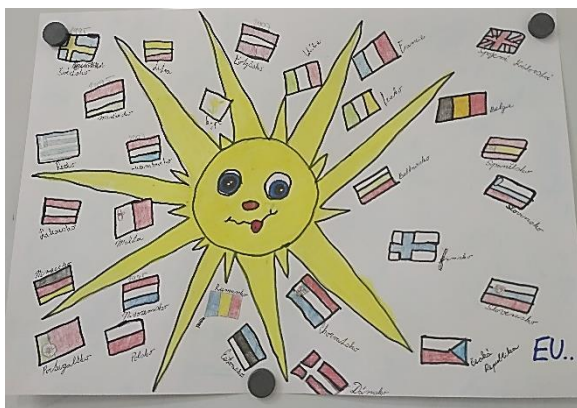
V Chroustovicích jsem byl u zedníků a byli jsme v dílnách. Pracovali jsme třeba s cihlou, jak postavit komín, a nebo opravovali auta. Nelíbilo se mi tam, ale byla to tam dobrá zkušenost.

Evropský den jazyků

Na 26. září připadá Evropský den jazyků. Při této příležitosti navštívila naši školu lektorka pardubického Eurocentra a nabídla nám množství informací na téma rozmanitosti jazyků v Evropě. Beseda se obsahově dotýkala problematiky Evropské unie, její součástí byly jazykové kvízy a rébusy. Měli jsme možnost „procestovat“ množství evropských zemí, připomenout si jejich významné památky, osobnosti a města a poslechnout si i řeč, jakou se v jednotlivých zemích mluví. S paní lektorkou se znovu potkáme 15. prosince, tentokrát budeme besedovat na téma Vánoce v zemích EU.

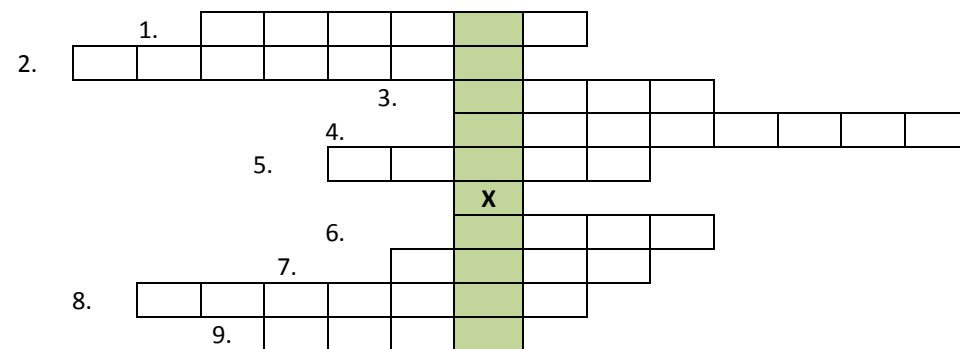

Marcela Švecová

TRÉNINK MOZKU

Známý populární zpěvák, který je mnohonásobným držitelem ocenění Zlatý slavík, se jmenuje.....viz. tajenka.

1. Když je vedro a jdeme si zaplavat do bazénu, tak si oblečeme...
2. Která z pohádkových bytostí ztratila při odchodu střevíček?
3. Anglicky *ružě*.
4. Kdo žije na severním pólu?
5. Zvíře, co má velké parohy, je....
6. Anglicky *sklo*.
7. Zvíře, co houká v noci, je...
8. Čarodějnice létají na...
9. S Mikulášem a andělem chodí i ...

Simona Paráková

Náš nový kamarád

Na konci listopadu nás navštívil náš nový PSÍ kamarád. Jmenuje se Áres a společně se svou paničkou za námi teď bude chodit pravidelně. Budeme se s ním mazlit, hrát si a třeba ho i něco naučíme (nebo on nás). Při své první návštěvě byl Áres nadšený z nového prostředí a nových kamarádů. Ukázal nám, co umí a nechal se od všech pohladit. Už se těšíme na jeho další návštěvu. A nebojte, možná ho půjčíme i vám.

kolektiv dětí ZŠ speciální

Žáci střední školy vymysleli imaginární rozhovor s křečkem polním. **N** = novinář, **K** = křeček. Úkolu se zhostili s nadsázkou a vtipem:

1. ROZHOVOR S KŘEČKEM

N: *Ahoj křečku Vlád'o, jsem novinář.*

K: Zdar novináři, co si přeješ?

N: *Vlád'o, máš přítelkyni, Křečkovou Marušku?*

K: Ano, mám, zase něco provedla? Mám s ní velký problém - pije!

N: *Jak se to projevuje?*

K: Nosí do doupěte nejrůznější lahve, které najde na poli, pak se divně motá, jako motovidlo!

N: *Mám pro tebe radu, křečku, pošli ji k odborníkům, pomůžou jí.*

K: Díky, novináři, snad jí pomůžou, teda pokud ona bude chtít!

Daniel Kaderka

2. ROZHOVOR S KŘEČKEM

N: Ahoj křečku, co máš nejraději k jídlu?

K: Žížaly s bramborem.

N: Aha a kolik jich tak přibližně sníš?

K: Ani jednu, protože jsou moc malé a vždycky je zašlápnu.

N: A co tak děláš celý den?

K: Celý den ležím a přemýšlím, jestli mám vylézt a projít se, abych trochu shodil. Jsem tak tlustej, že už se pořádně nevejdu do té svojí díry.

N: A křečku, máš nějakou rodinu?

K: No, mám tři křeččata, vypadají jak čuňata, mám manželku, ale má vždy prázdnou kabelku.

N: Tak sbohem, křečku, udělám za tebou tečku.

Ráda jsem tě viděla a ráda jsem tě poznala!

Tereza Bejčková

Pes domácí

Pes domácí je největší domestikovaná šelma a jedno z nejstarších domestikovaných zvířat vůbec, provázející člověka minimálně 14 tisíc let.

Celosvětová populace psů je odhadována na 500 miliónů, přičemž toulavých a opuštěných psů je minimálně 370 miliónů.

Úloha psa v lidské společnosti byla vždy rozmanitá, člověku je pomocníkem při lovu nebo při přehánění stád, zaujímá funkci strážce majetku, svého majitele a dalších domácích zvířat, používá se k přepravě nákladů, jako tažný

nebo saňový pes, může být cvičen pro použití v ozbrojených složkách či k asistenci hendikepovaným osobám. Zvláště v západní kultuře je nezastupitelná jeho funkce jako společníka člověka.

V Česku jsou chovány přibližně 1 až 2 miliony psů. To je na obyvatele nejvíce v Evropě. Během dlouhého soužití psa a člověka bylo vyšlechtěno nespočet plemen rozdílné velikosti, proporcí, délky a struktury srsti i povahy. V současnosti Mezinárodní kynologická federace uznává 343 plemen a mnoho dalších uznáno není.

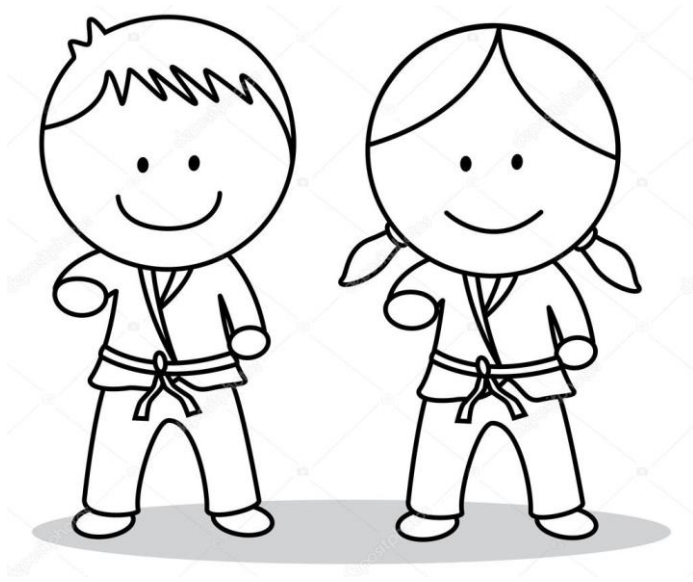
Zdroj: Wikipedia

Vypsal a upravil: Roman Kučera

Bojová umění

Bojové umění je o tom, že člověk něco umí a má sílu se postavit protivníkovi. Pokud se protivníkovi nepostavíte, musíte zase trénovat. Trénink je poprvé 24 hodin, vždycky v sobotu a v neděli, ale pozor někteří ho mají v pracovních dobách. Například taekwondo, džiu-džitsu nebo karate – tato bojová umění pomáhají formovat postavu. Ale nezáleží, jaké máte tělo, jestli máte svaly a břišáky, všechno je jen přemýšlení. Záleží, jak se člověk postaví, jestli nudně, tak prohraje a nedostane pohár. Vše se odvíjí také toho, jak se člověk stará o svou výživu.

Pepa Škraňka

↑ Vybarvi si obrázek. ↑

Halloween

Halloween se slaví 31.10. Děti v kostýmech obchází sousedy, zpívají koledy a získávají za ně drobné sladkosti. Pokud je majitel domu suchar a neotevře jim dveře, provedou mu drobnou lumpárnu. Koledovat se chodí vždy po setmění. K Halloweenu neodmyslitelně patří oranžová a černá barva. Oranžová symbolizuje podzimní sklizeň a černá značí temnotu a smrt.

Jaké jsou symboly Halloweenu?

Nejznámější symbol Halloweenu jsou vydlabané dýně, svíčky se do nich vkládaly, aby usnadnili koledníkům orientaci v temnělých ulicích. Co nejstrašidelnější obličej na dýni má odhánět zlé duchy.

přetrvaly dodnes.

Čarodějnice dle pověr doprovázejí na cestách zlé duchy. Lidé se jich báli a věřili, že na Halloween mají čarodějnice největší moc.

Kočka byla za posvátnou bytost považována již Egypťany, kteří ji uctívali jako bohyni úrody. Ve středověku byly černé kočky vnímány jako mazlíčci čarodějnic, a tak jako symbol Halloweenu

Masky a kostýmy sloužily slavicím Keltům k matení zlých duchů. Lidé v té době věřili, že strašidelnými převleky duchy zmatou a oni je nechají být.

Pokud o Halloweenu spatříte pavouka, můžete si být jistí, že někdo blízký na vás dává pozor.

Kačka Kašparová

Zdroj: <http://1.bp.blogspot.com/-tHDtZS4B1-Y/ViPpEJATf2I/AAAAAAAAAB40/8C6rLQmTBGI/s1600/2.jpg>

Halloweenské řádění

31. října se v mnoha zemích po celém světě slaví Halloween. A protože je Halloween hlavně o zábavě, rozhodli jsme se, že si tento den užijeme také. Už ráno jsme se všichni sešli ve strašidelných kostýmech a vyučováním nás doprovázely různé aktivity spojené právě s Halloweenem. Dlabali jsme dýni, připravovali strašidelné občerstvení a hráli hry. Nesměla chybět ani správná výzdoba. Celý den jsme si společně moc užili.

Petra Švecová

Halloween v přípravné třídě

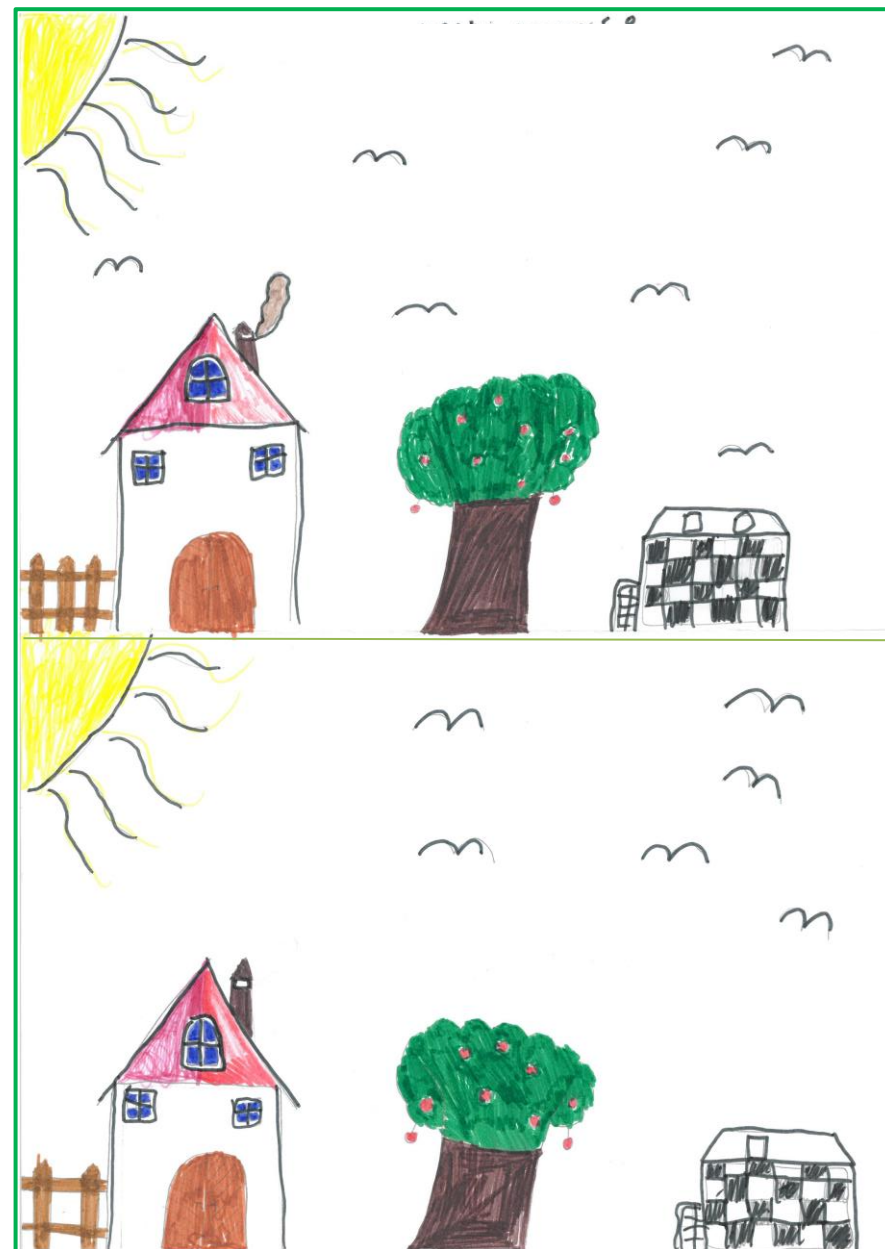
Poslední říjnový den byl v přípravné třídě zasvěcený strašidlům a strašení. Děti přišly do školy v strašidelných kostýmech, které byly moc pěkné. Pak si vydlabaly dýni a zhotovily z ní lucernu. Následoval „strašidlácký“ průvod po škole. Dále děti soutěžily v rozličných disciplínách, naučily se písničku o dýni a zhotovily si upíra z roličky od toaletního papíru.

Iva Kapounová

NAJDI 5 ROZDÍLŮ

Kuba Kittner

Duch ze zdi

Tenhle příběh je o klukovi jménem Rick a bylo mu sotva 8 let, když se mu tohle stalo. Říká se, že čas na spánek je většinou něco pozitivního pro malé děti, ale pokaždé, když měl jít Rick spát, tak to pro něj bylo něco jako noční můra. Pro Ricka byla většinou noc vyznačená strachem a nemohl usnout.

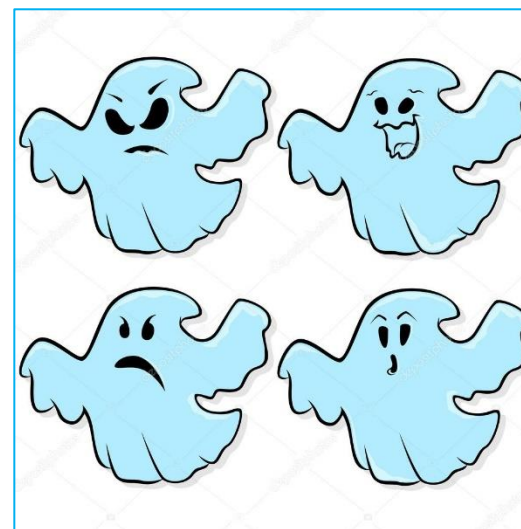
Rick je dnes skoro dospělý, takže některým zvláštním jevům dokáže porozumět, ale to, co se mu v dětství stalo, to si pořád nedokáže vysvětlit. I přesto, že mu tehdy bylo 8 let, tak si na to sakra dobře pamatuje.

Rick bydlel se svými rodiči a bratrem v menším domě s vlastní zahrádkou, Rick měl svůj vlastní pokoj, který byl celkem malý a táhnul se spíš do délky, moc se tam toho nevešlo - možná tak dvoupatrová postel, skříň, stolek a židle. Rick si ale nestěžoval, protože věděl, že nemají zrovna největší barák, navíc se k němu rodiče vždycky chovali láskyplně a mile, takže to nikdy neřešil. Ze začátku neměl vůbec problém v tom pokoji usínat, což se ale náhle změnilo. Rick spal na palandě a ležel nahoře bez bratra, který vlastně byl v úplně jiném pokoji, byl rád, že spí nahoře, protože nahoře se spí většinou líp, zatímco dole je to takové nepohodlné a kouká se do těch žebřin.

Tu noc měl takový zvláštní pocit při usínání, ale nedokázal si to vysvětlit proč. Většinou se ze shora díval dolů, aby se přesvědčil, že pod ním opravdu nikdo není. Koukl se pod sebe a uviděl stín, trochu ho to znervóznilo, tak se koukl znovu a uviděl čistě ustlanou postel, myslel si, že to byla jenom jeho představivost, ale den co den se to zhoršovalo. Pak slyšel něco, jako by se to pod ním pohnulo, deka šustila, jako by si někdo dělal pohodlí. Rick si myslel, že by to mohla být kočka, která se jaksí dostala do pokoje a že ty zvuky musí dělat ona.

Jo, tak to muselo být. Otočil se ke zdi s myšlenkou, že to přestane, ale pak se to teprve rozjelo. Slyšel, jak se pod ním něco rychle převaluje ze strany na stranu, jako kdyby někdo dostal záchvat vzteku, protože celá postel se trásla a teď už to nebyl pocit nepříjemnosti, teď to byl čistě jenom strach. To už na něj bylo moc a začal nahlas křičet na svou mámu, která za ním rychle běžela, ta postel se trásla tak silně, že začala škrábat o zeď, máma okamžitě rozrazila dveře a Rick měl pocit bezpečí, jako kdyby ho někdo zachránil. Brečel a máma ho utěšovala a byl rád, že to přestalo, neměl odvalu říct mámě, co se stalo, bál se že ho ta věc sleduje. Další den chtěl být se svými kamarády venku, hrát si, ale hlavně nebýt v tom pokoji. Moc si to ale neužil, protože se většinou zahleděl do okna, kde má pokoj a měl pocit, že ho někdo sleduje.
pokračování příště

Simona Paráková

ADAPTAČNÍ POBYT

✚ Na adaptačním pobytu (škole v přírodě, zážitkovém pobytu – nazývejte, jak chcete) bylo krásně. Nejvíc se mi líbila vycházka na rozhlednu, bylo to dost dlouhé, po cestě jsme se zastavili v obchodě. Každý večer jsme si mohli koupit tyčky, bonbony nebo zmrzlinu, ale protože venku byla zima a skoro pořád pršelo, tak si ji kupoval málokdo. Večer se i pouštěl film, skoro jako v kině!

Simona Paráková

✚ Přijel za námi ředitel, byl s námi na obědě. Byla tam Tramtárie, měli psa Václava, ten vždycky přišel a my jsme ho hladili. Hráli jsme v lese Bomba, potopa, nálety.

Verča Kovářová

✚ Chodili jsme na výlety, hráli hry. Bylo to suprový, večer jsme zpívali písničky. Hráli jsme Smajlíkovanou a Šipkovanou.

Tomáš Kurbel

✚ Šli jsme na výlet na rozhlednu, cestou jsme hráli hru Bomba, potopa, nálety, jedli jsme jablko, bylo kyselé, vyhodili jsme ho v lese. Když jsme se vrátili, pokreslili jsme křídama celý chodník u chatek, jako přivítání středoškolákům.

Natka Jonáková

Pirátská plavba za pokladem

Těsně před podzimními prázdninami nás čekalo, v rámci školní družiny, spaní ve škole. Tento rok jsme se stali neohroženými

piráty a vydali se na plavbu za pokladem.

Nejdříve jsme si však museli vlastnoručně vyrobit pořádnou loďku. Po nalodění

jsem z přístavu vyrazil vstříc neočekávanému dobrodružství. Hned z kraje plavby nás překvapila úžina, kterou však všechny lodě zdárně překonaly. Jako správní piráti jsme během plavby testovali a posilovali svoji sílu, učili se manévrovat, chytali ryby a stříleli z děla na cvičný terč. Po dlouhé a namáhavé cestě jsme konečně dorazili k cíli. Zbývalo jen najít ukrytý poklad. A našli jsme! Ale pozor. Nebyl zakopaný v písku, jak by se dalo čekat, ale visel na stromě. Ještěže v naší posádce máme i piráty vysoké.

Plavba byla velmi náročná a všem po ní vyhládlo, proto jsme byli moc rádi, když jsme dorazili zpátky do přístavu, kde na nás čekala pořádná svačina. Na

oslavu naší cesty jsme si, už s plnými bříšky, zapěli pořádné pirátské písničky, chvíli si pohráli, a protože nám zase vyhládlo, spěchali jsme na večeři. Po večeři už jsme jen nachystali pelíšky, pustili pohádku na dobrou noc a unavení, ale šťastní a spokojení, ulehli do hajan.

Petra Švecová

Na přípravě tohoto čísla školního časopisu se podíleli:

- redakční rada a všichni uvedení přispěvatelé,
- paní učitelka Marcela Švecová,
- paní učitelka Petra Švecová,
- pan asistent Vlastimil Bednář,
- paní učitelka Tesařová, Kapounová a Jindrová,
- Google a jeho obrázky.

Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli, tvorba časopisu je fakt mazec...